

holde i det praktiske Liv, og derfor ere urimelige. Man ser saaledes i § 3, at Automobilet skal være saaledes indrettet, at dets Brug ikke medfører Fare eller væsentlig stærkere Støj end tilsvarende Køretøjer uden Kraftmaskine, og at det ikke i Størrelse eller Udseende væsentlig afviger fra de til tilsvarende Brug benyttede Hestekøretøjer. Ja, hvad er det for Udtryk? Det er ganske ubestemte Udtryk, hvis Fortolkning maa bero paa et individuelt Skøn. Jeg synes, at dette er urimeligt, ligesom det er urimeligt f. Eks., at man i en Lovparagraf bestemmer, at Ejeren, saa snart han tager et Automobil i Brug, skal henvende sig til Politiet. Hver Gang, der bliver taget et Automobil i Brug af en ny Ejer, skal han henvende sig til Politiet, men naar en Mand ophører at være Ejer af Automobilet, skal han ogsaa henvende sig til Politiet. Jeg synes virkelig, at det er tilstrækkeligt, at man paalægger Ejeren at gøre Henvendelse, men jeg kan ikke forstaa, at den, der har solgt sit Automobil, skal gaa til Politiet og give Meddelelse om Salget. Jeg synes, at den Slags Ting er irriterende, og i hvert Tilfælde ikke er tiltalende, hverken for mig, det er jeg sikker paa, heller ikke for de fleste Mennesker, der mene, at Borgerne ere bedst tjente med den størst mulige Frihed i deres daglige Færden og deraf følgende Selvpdragelse.

Jeg tillader mig med Hensyn til § 2 at gøre en Henstilling til det eventuelle Udvalg, der nedsættes. Sidste Stykke af Paragraffen har den Bestemmelse: „Jernbanelokomotiver og de af disse fremførte Vogne saavel som Sporvogne og de af Brandvæsnet benyttede Køretøjer falde ikke ind under Loven“. Men det samme maa være Tilfældet med Damptrømler. Det er jo noget, der benyttes ikke saa lidt baade paa Amtsvejene og navnlig ogsaa paa Vejene omkring de større Købstæder, saa at man bliver nødsaget til ogsaa at undtage Damptrømler. Ellers vil det paa visse Veje være umuligt at komme med disse Trømler. (Afbrydelse). Naa, en eller to Miles Fart behøve de ikke at være saa bange for, at de køre, der er overhovedet slet ikke Tale om deres Fart i denne Forbindelse. Som sagt, jeg tror, at man uden Fare kunde indskrænke disse Regler ganske betydeligt. Thi hvis Forslaget bliver vedtaget uforandret, og endogsaa med de Tillægsbestemmelser, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) ønskede, er

jeg bange for, at man hellere maatte skrive Loven saaledes — det kan man gøre med meget mindre Papir og meget mindre Ulejlighed —: Automobiler ere som Regel forbudte, Undtagelsestilfælde tilstedes af Justitsministeren, og det var jo vistnok ikke Mening.

Jørgensen: Jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han har forelagt dette Lovforslag, og jeg maa sige — jeg taler naturligvis ud fra et Landmandssynspunkt — at hvis vi vare kendte med Automobilkørsel paa Landet, havde jeg ingen Bemærkninger at gøre til den højtærede Justitsministers Forslag. Som Forholdene ere, tror jeg imidlertid, at det er nødvendigt, at vi fra først af tage skarpe Forholdsregler, hvis vi ville forebygge Ulykker, men jeg vil gerne indrømme, at med disse Forholdsregler vil Fornøjelsen og Nytten kun blive lille for de kørende. Der er fremhævet fra flere Sider, hvor vanskeligt det var ved Cyklekørselen, men det er dog klart, at naar disse Uhyrer komme ind paa Landevejene, vil det blive langt farligere at færdes der, end naar Taler er om Cykler. Jeg kunde altsaa tiltræde Forslaget, hvis vi vare vante til dette Køretøj, men jeg tror, at det er nødvendigt, at vi foreløbig ere meget forsigtige dermed, og det maa Folk finde sig i, lad os sige et Par Aar, saa vil man blive kendt med Kørselen. Senere kunde vi saa mildne vore Forholdsregler, naar dette bliver Tilfældet. — Jeg skal saa gøre nogle enkelte Bemærkninger til Paragrafferne. Det forekommer mig, at der enkelte Steder burde sættes nogle nøjere Bestemmelser for Kørselen, end Tilfældet er i Lovforslaget. Der er, om jeg saa maa sige, nogle vage Udtryk, som let kunne blive misforstaaede, eller hvorom der let kan blive delte Meninger. I Lovens § 1 staa der blandt andet, at Politivedtægterne skulle være gældende for Automobilkørsel, for saa vidt de ikke stride mod denne Lovs Bestemmelser. Det finder jeg fuldt ud rigtigt, naar vi skulle have Bestemmelser om Automobilkørsel, kunne vi ikke lade de enkelte Politivæbninger bestemme, hvorledes det skal være. Kun mener jeg, at der maaske kunde være Tale om at indhente deres Oplysninger, naar de mente, at der i deres Distrikt var et saadant Kendskab til Automobilkørsel, at man kunde lade Bestemmelserne en Del der. I øvrigt mener jeg, at det er rigtigt, at det bliver ens for det hele Land, i modsat Tilfælde vilde det blive meget forskelligt: